

Livia Georgeta Suciu

Bližnji dotik med derridajevsko dekonstrukcijo in negativno teologijo: Kenozo jezika in presežek povsem Drugega

Ključne besede: Derrida, dekonstrukcija, negativna teologija, jezik, vera

Jacques Derrida nam predlaga kritiko govornice, izhajajoč iz analize eksemplaričnega primera negativnih teologij, saj so prav te najbolj primerne za razmišljanje o mejah govornice. Tako dekonstrukcija kot negativna teologija priznavata, da nam »preostanek« naših izkušenj uhaja, zaradi česar nismo sposobni, da bi ta preostanek razpoznali v okvirih našega védenja in govornice. Kako lahko torej sploh govorimo o tistem »onkraj«, pa najsi gre za transcendentnost drugega ali pa za transcendentnost Boga? Enega od odgovorov na to lahko najdemo v Derridajevem eseju *Sauf le nom*, v katerem komentira zapise Angela Silezija: S tem, ko se poskuša osvoboditi vsakršne govornice in pripovedi, začne negativna teologija vršiti *kenozo* govornice, in prav to predstavlja pogoj za dogodek, ki se ima pripetiti. Tako se znajdemo na paradoksalnem kraju, kjer se dekonstrukcija sreča z apofatičnim: pragmatična pot nedoločne vere kot take razkrije pojav absolutne singularnosti povsem Drugega.

Livia Georgeta Suciu

The Tryst Between Derridean Deconstruction and Negative Theology: the *Kenōsis* of Language and the Excess of the Entirely Other

Key words: Derrida, deconstruction, negative theology, language, faith

Jacques Derrida proposes a critique of language starting from an analysis of the exemplary case of negative theologies, since it is the latter that bears the most relevance to thinking the limits of language. Both deconstruction and negative theology admit that a “residue” of our experiences escapes, leaving us unable to identify it within the boundaries of our knowledge and language. How can we, therefore, talk about this “beyond”, be this the transcendence of the other or of God? We find a way in Derrida’s comment on Angelus Silesius from *Sauf le nom*: by trying to set itself free from all language and narrative, negative theology comes to practice the *kenōsis* of language, but precisely this represents the condition for an event to come about. We are led to the paradoxical place where deconstruction meets the apophatic: the pragmatic path of indeterminate faith as such reveals the event of the entirely Other’s absolute singularity.